

Αριθ. 20.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς.
Ἑτρεία, Τέσσαρα Διάρηα 6
Ἑξαμηνία 3
Τριμηνία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μόνον τῷ Γραφεῖ-
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ καὶ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Αἰγίνης, 9 Μαρτίου.

Τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης, ἀνεχώρησεν ἐκ Ναυπλίου καὶ διευθύνθη ἔξω τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. Λέγεται δὲ ὅτι ἤθελε περάσει ἐκ Κρανιδίου Σπετσῶν καὶ Ὑδρως, πρὶν διευθυνθῆ εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσσηνίας.

Πρὸ δὲ τῆς ἐκ Ναυπλίου ἀναχωρήσεως ἡ Α. Ε. ἐδέχθη ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Μαρκίωνος Μαιζώνος καὶ ἀντέγραψε πρὸς αὐτὸν, περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα μας ἀφίξεως τῆς Γαλλικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετάφρασις ἐπισήμου ἐπιστολῆς τοῦ Μαρκίωνος Κυρίου Μαιζώνος ἀρχηγοῦ τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐκστρατείας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κόμητα Καποδίστριαν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ ἐν Μοθώνῃ Γεν. στρατόπεδον, τῇ 8 Μαρτίου 1829.

Κύριε Κόμη.

Νομίζω, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἰδοποίησε τὴν Τ. Ε. περὶ τῆς εἰς Πελοπόννησον ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ λογίων ἀνδρῶν, καὶ διορισμένων εἰς ἐξιχνίασιν τοῦ περικλεοῦς τοῦτου τόπου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν, τὴν ἀρχαιολογίαν, καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, καθ' ὃν τρόπον ἔγεινε καὶ ἄλλοτε παρ' ἄλλης τιαύτης πεμφθείσης εἰς Αἴγυπτον ἐπιτροπῆς.

Ἐγὼ δὲ ἔχω ἤδη τὴν τιμὴν ἡ ἀναγγεῖλαι πρὸς τὴν Τ. Ε. τὴν πρὸ μικροῦ ἀφίξιν εἰς Νεόκαστρον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς, ἥτις σύγκειται ἐκ δεκάκτῶν ὑποκειμένων διηρημένων εἰς τρία μέρηματα ἀναλόγως τῶν εἰς τὰ ὅποια περιστρέφονται ἀντικειμένων, ὡς εἴρηται. Τὸ πρῶτον μῆμα διευθύνεται παρὰ τοῦ Συνταγματάρχου Κυρίου Βερῆ Δε-Σαιν Βενσάν, τὸ δεύτερον παρὰ τοῦ Κυρίου Δουδουᾶ, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τοῦ Κυρίου Βλουέτου.

Δὲν χωρεῖ παραμικρὰ ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Τ. Ε. θέλει ἐκλάβει τὴν νέαν ταύτην χοῆσιν τῶν γνώσεων ὡς νέαν τεκμήριον τῆς ὁποίας τρέφει στοργῆς ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, καὶ ὅτι θέλει κρίνει πρὸς φρόνημα τοῦτο ὡς δυνάμενον ἡ ἀποδοῦναι τιμῆς ἐπίσης καὶ

ὠφελείας πρόξενον εἰς τὸν ὅποιον ἤδη διοικεῖ λαόν. Εἶναι ἐπομένως βέβαιον ὅτι θέλετε δώσει εἰς τὰς ἐργασίας τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ὅλην σας τὴν ὑπεράσπισιν.

Δὲν γνωρίζω ἀκόμη ὅποιον σχέδιον ἐργασίας καὶ ὁδοπορίας οἱ τρεῖς οὗτοι διευθύνται θέλουν παραδεχθῆ, διότι τοῦτο θέλει διαφέρει κατὰ τὰς ἐνασχολήσεις ἐνὸς ἐκάστου. Μὲ φρίνεται ὅμως ὅτι ἤθελεν εἶσθαι εὐλογον νὰ προκαταγγεῖλῃ ἡ Τ. Ε. τοὺς ἀνδρας τούτους εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Πελοποννήσου, ἐπιτάττουσα τὰς ἐπιτροπῆς ἀρχὰς καὶ τοὺς κατοίκους νὰ τοῖς δώσωσι πᾶσαν δυνατὴν συνδρομήν. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης δὲν θέλουνσιν ἀπαιτήσῃ καὶ ἐν εἶδος Δυσίαι, οὔτε θέλουνσιν ζητήσῃ ἄλλο παρὰ εὐμενὴ ὑποδοχὴν, πληροφρίας, εὐκόλῃ ἀδιάκρισιν εἰς τὴν τροφήν, εἰς τὸ κατάλυμα, εἰς τὴν μεταφοράν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἀνάγκην ἀναφερομένην εἰς τὰς ἐργασίας των, καὶ εἰς τὴν ἀσφάλειάν των.

Προειδοποιῶ τὴν Τ. Ε. ὅτι τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς μέλη εἶναι καὶ δύο γεωγράφοι, διατελοῦντες ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Βερῆ Δε-Σαιν Βενσάν, διὰ γεωδαισιακὰς ἐργασίας, ἀνευ τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατον νὰ γενῇ τελεία ἀνέχνησις τοῦ τόπου.

Εἴ, ἐξ αὐτῶν. ὁ ὑπολοχαγὸς Κύριος Βαλλιὼν Βοδλαῖς, ἔφθασεν ἤδη ἐκ τῆς Γαλλίας, ὁ δὲ ἕτερος εἶναι ὁ λοχαγὸς Κύριος Πεϋτιέ ὁ πρὸ πολλοῦ ὢν εἰς τὴν Πελοπόννησον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῆς Τ. Ε., ὅστις θέλει ἀνταπεκρίνεσθαι μετὰ τοῦ Συνταγματάρχου Κυρίου Βερῆ Δε-Σαιν Βενσάν συμμορφούμενος μετὰ τὰς παρ' αὐτοῦ ὁδηγίας, καθόσον συμβιβάζεται τὸ τοιοῦτον μετὰ τὸν πρῶτον τὸν προσδιορισμὸν.

Χρέος ἔχω προσέτι νὰ πληροφρήσω τὴν Τ. Ε. ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διώρισε συγχρόνως τινὰς ἀξιωματικούς ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ σώματος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἐκστρατείας νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τοπογραφικὰς ἐργασίας, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπιδιορθώσωσι τοὺς πίνακας τῆς Ἑλλάδος. Τῶν ἐργασιῶν τούτων διευθυντὴς θέλει εἶσθαι ὁ Ταγματάρχης Κύριος Βαρθελεμῆς, ἔχων ὑπὸ τὰς ὁδηγίας του δέκα περίπου ἀξιωματικούς, οἵτινες θέλουν ἀποστέλλεσθαι ἀλληλοδιαδόχως, ὅπου ἡ χρεια τοῦ καλέσῃ, πρὸς ἐξερεύνησιν καὶ σχεδίασιν τῶν τόπων.

Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων ζητῶ ἐπίσης παρὰ τῆς Τ. Ε. τὰς αὐτὰς συστάσεις, διότι αἱ ἐργασίαι τῶν συμβάλλουσιν ἀκομὴ πολὺ εἰς τὸν τόπον.

Ο Κύριος Διοικητής της Ἀνω Μεσσηνίας ἐζήτητε νὰ ἐπιστῇ μὲ τοὺς ἰδικούς μας ἀξιωματικούς, καὶ ἄλλοι δύο Ἕλληνες, αἵτινες ἔλαβον τὴν ἀνατροφὴν τὴν εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ Λοιμὸς θέλω δεχθῇ τὴν ζήτησίν σου, ὅ, ἡ Υ. Ε. τὸ ἐπιτρέψει. Ἡ Ἑλλὰς θέλει ὠφελῆσθαι ἐξ αὐτῶν, ἀποκτιῶσα ἐν αὐτοῖς ἀξιωματικούς γυμνασμένους εἰς τὰς γεωγραφίας, ἢ δὲ Υ. Ε. δύναται νὰ τοῦς διορίσῃ νὰ λάβωσιν ἀντίτυπα τῶν σχεδίων, τὰ ὅποια θέλουν γενῇ ἀπὸ αὐτῶν τὴν ἐπιτροπὴν. Θέλω δὲ εἰδοποιήσῃ τὴν Υ. Ε. πότε θέλουν ἀρχίσαι αἱ ἐργασίαι αὐταί, τὸ ὅποιον θέλει γενῇ ἀπὸ τοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ καλὸς καιρὸς, ἀναγγέλλων συγχρόνως καὶ τὴν ὁποίαν μελετοὺς νὰ δώσῃ διευθύνουσιν εἰς τὰ ἐπιτελεστέα μέρη.

Δέχθητε, παρακαλῶ, Κύριε Κέρμη, τὴν βεβαίωσιν, κτλ.

Μετάφρασις γράμματος ἐπισήμου, ἀποσταλέντος πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κ. Μαρκίωνα Μαιζῶνα παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ Ναυπλίου, τῇ 4 [16] Μαρτίου 1829.

Ἡ ὑμετέρα Ἐξοχότης ἡρμήνευσεν ἀκριβέστατα τὰ αἰσθητά, τὰ ὅποια ἐνέπνευσεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἢ κατὰ τὴν 8 Μαρτίου ἀποσταλεῖσα πρὸς αὐτὴν διακοίνωσις σας.

Ἡ Κυβέρνησις αὕτη ἐκτιμᾷ κατ' ἀξίαν τὰ γενναῖα αἶτια, ὑπὸ τῶν ὁποίων κινουμένη ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας διώρισε τὴν πρὸς ἐξερεύνησιν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ἀρχαιοτήτων φθάσασαν ἤδη εἰς Νεόκαστρον ἐπιτροπὴν. Οἱ συγκροτοῦντες αὐτὴν σοφοὶ κατεστάθησαν τόσον ἐπίσημοι περὶ τὰς ἐπιστήμας, ὥστε πάντες ἐν γένει ἔχομεν περὶ αὐτῶν ἄκραν ὑπόληψιν, καὶ ἐλπίζομεν τὰ βέλτιστα ἀπὸ τοὺς μέλλοντας ἀγῶνάς των, καὶ τοὺς ἐκ τούτων προσγεννησόμενους καρποὺς εἰς τὸ ἔθνος, χάριν τοῦ ὁποίου ὁ Σεβαστὸς Σας Ἀναξ προσδιώρισε τὴν νέαν ταύτην εὐεργεσίαν.

Θελομένη κοινοποιῆσαι πρὸς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους τὴν ἐπιστολὴν τῆς Υ. Ε., καθὼς καὶ τὴν ἐκ μέρους ἡμῶν ἀπάντησιν, ὥστε νὰ δυνθῶσιν ὁπωστὺν αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ συμφώνως μετὰ τῶν κατοίκων νὰ συνεργήσωσι τὸ ἐπ' αὐτοῖς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων μᾶς ἀναγγέλλετε μέτρων.

Καὶ κατ' αὐτὸν μὲν τὸν τρόπον ἐκπληροῦται, Κύριε Στρατηγέ, ἐκ μέρους ἡμῶν ἡ προσδοκία σας. Ἀλλὰ τὴν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην μας δὲν θέλομεν δυνθῆναι νὰ ἐκπληρώσωμεν πρὸς ἕκαστον τῶν συγκροτούντων τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἐπισήμων ἀνδρῶν, προτοῦ νὰ πληροφορηθῶμεν ἐπ' ἀκριβὲς, μετὰ τὴν εἰς Νεόκαστρον ἀφίξίν μας, ὅπου ἤδη ἀπερχόμεθα, ποῦ μέλλει ἕκαστος αὐτῶν νὰ διευθυνθῇ· καθότι τότε θέλομεν δυνθῆναι νὰ δώσωμεν καὶ εἰδικῶς τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς, ὥστε καθεὶς των νὰ εὕρῃ τὴν ἀντίληψιν, τῆς ὁποίας ἤθελε λάβει χρεῖαν.

Ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι δὲν θέλομεν ἀμελήσαι οὐδὲν τῶν ἐφ' ἡμῖν, γράζομεν ὁμῶς οὐχ ἥττον τῆς εὐμενεῖας των, ὡς μὴ δυνάμενοι εἰς τὴν παρούσαν τῆς Πελοποννήσου κατάστασιν νὰ προσφέρωμεν εἰς αὐτοὺς ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας εὐκολίας. Ἡ ἐπικρατοῦσα ἐρήμωσις τοῦ τόπου τούτου προλαβοῦσα μᾶς ἐδικαίωσεν ἤδη ἐνώπιον αὐτῶν· ἐκτὸς δὲ τούτου, αὐτοὶ θέλουν λησμονῆσαι βέβαια τὰς μακρὰς των κακοπαθείας συναισθανόμενοι τὰ δεινὰ, ὅσα καταθλίβουσιν εἰσέτι τὸ περισσότερον μέρος τοῦ ἔθνους.

Εἴθε ἐξ αὐτῆς τυχῆς τῆς προσγεννησόμενης εἰς τὰς ἐπιστήμας προόδου ἐπ' ἀγαθῷ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ν' ἀπολαύσωσι καὶ οἱ σοφοὶ οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἡ Χ. Α. Μ. ἔκρινεν ἱκανῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καθὼς καὶ οἱ προ αὐτῶν εἰς περιήγησιν τῆς Αἰγύπτου ἀποσταλέντες ἄξιοι προκατοχοὶ των, ἀνταμοιβὴν ἀξιοχρεῶν των κακοπαθειῶν, ὅσας μέλλουν νὰ ὑποφέρουν, καὶ τὰς ὁποίας πρὸς λύπην μας ἀδυνατοῦμεν νὰ προλάβωμεν ὅλως διόλου.

Δέχθητε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου μου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ἀρ. 3,081. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Ἐκ τῶν ἐπισυναπτεμένων ἐγγράφων πληροφορεῖσθε τὸν σκοπὸν τῆς πρὸ ὀλίγου ἐνταῦθα ἐλθούσης ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἀπέστειλεν εἰς Πελοπόννησον, δίδων τοῦτο νέον δείγμα τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐμενεῖας του. Τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐγνωμοσύνην μας δὲν δυνάμεθα καταλληλότερον νὰ ἐκφράσωμεν εἰμὴ ὑποδεχόμενοι φιλοφρονέστατα καὶ περιθάλποντες ἀνηκύντως τοὺς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην συγκροτοῦντας σοφοὺς ἄνδρας.

Ὅθεν κατ' ἐπιταγὴν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου ὑπ' Ἀρ. 10,058, πρόσκαλεῖσθε, Κύριε, νὰ δώτετε εἰς αὐτοὺς καὶ μερικῶς καὶ γενικῶς πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν, καθ' ὅσον αὐτὴ ἀνάγεται εἰς τὸ ὑπὸ τῆς διοικήσεώς σας μέρος, βέβαιον ὅτι εὐαρεστῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἄνδρας θέλετε φανῇ εὐάρεστος εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 8 — 20 Μαρτίου 1829.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Μέλλων ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του ὁ φιλέλληνας Κύριος Γός, ἀφίνει ἀληθινὴν λύπην εἰς τοὺς συμπατριώτας μας, τοὺς ὁποίους πολυειδῶς ὠφελήσεν. Ἡ Κυβέρνησις τὸν συνοδεύει μὲ τὸ ἐξῆς ἐπίσημον ἐγγράφον, τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει ἱκανῶς τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον εὐγνωμοσύνην μας.

Ἀρ. 9,998. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἰατρὸν Κύριον Γόσσε.

Ἡ πρὸς με ἐπιστολὴ σου τῆς 21 Φεβρουαρίου ὡς καὶ οἱ συνοδευόμενοι λογαριασμοὶ μὲ δίδουσι νέον τεκμήριον τοῦ ἐμφρονος ζήλου καὶ τῆς ἀρίστης ἀκριβείας, αἵτινα ἐδείξας ὁλονέν, ἀξίως τῆς πρὸς σὲ δικαίας ἐμπιστοσύνης τῶν γενναίων φίλων τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ σὲ ἐπαναλάβω πόσον τὸ ἔθνος τοῦτο περὶ πολλοῦ τιμᾷται τὰς ὁποίας ἐπὶ σφοδρῆς ὑποφροσύνης, ἀλλ' οὔτε πόσον ἰδιαιτέρως σὲ χρεωστῶ εὐγνωμοσύνην. Κατ' αἴτησίν μου παρέκτεινας ἐν τῇ χρονίᾳ τῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονήν σου καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο, κατ' ἐξῆς εἰς τὸ παρελθὸν θέρος, ἡ πανώλης καὶ αἱ ἀσθένειαι, αἵτινες ἐπερστέθησαν εἰς τὰς δυστυχίας μας καὶ εἰς τὰ θάνατά μας σ' ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ συμπράξῃς μετ' εὐγενοῦς ἀφοσιώσεως εἰς τὰ

ἐκτέλεσιν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἅτινα, δόξα τῷ θεῷ, ἔσωσαν τὴν πατρίδα ἀπὸ μεγαλύτερα δυστυχήματα. Ἦδη μέλλεις νὰ ἐκπληρώσῃς εὐχὴν, ἣτις φέρει τιμὴν τὰ αἰσθήματά σου, μέλλεις ν' ἀπέλθῃς εἰς τὴν εὐδαίμονα πατρίδα σου πλησίον τῆς μητρὸς σου. Σὲ συναδεύω διὰ τῶν εὐχῶν μου, καὶ σὲ ἐπεύχομαι κάθε εἶδος εὐτυχίας. Ἐλλὰς δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ σ' ἐκφράσῃ ἄλλαν τινὰ τρόπον τὴν εὐγνωμοσύνην της. Ἀλλὰ θέλει ἔλθει, ἐλπίζω, μίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν θέλει δυνηθῇ, καὶ τὰ σπουδῆς θέλει προθυμοποιηθῇ τότε ἡ Κυβέρνησίς της νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς σὲ τὸ χρέος τοῦτο, ὡς καὶ πρὸς ὅλους τοὺς λοιποὺς ξένους, οἵτινες ὑπηρέτησαν εἰς τὸν ἱερόν αὐτῆς ἔργον αἰλικρινῶς καὶ γενναιοφρόνως.

Ὅποτεν αἱ ὑποθέσεις σου καὶ τὰ συμφέροντά σου σὲ τὸ συγχωρῶσι, θέλεις ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκεσαι, καὶ παντοῦ θέλεις γίνεσθαι πρὸς αὐτὴν ὠφελείας πρόξενος. Ἀλλ' εἰς τὴν ὠφελήσῃς εἰσέτι πλέον ἀπὸ εὐθείας, ἐπιστρέψαι πάλιν εἰς τὸ μέσον ἑνὸς λαοῦ, ὅστις σὲ γνωρίζει καὶ σὲ ἀγαπᾷ, ἡ δὲ Κυβέρνησίς του θέλει σπεύσει νὰ σὲ βάλῃ εἰς στάτιν τοῦ νὰ προσφέρῃς ἐνταῦθα ἐκ νέου μεγάλας ὑπηρεσίας.

Δέχῃται ἐν τοσούτῳ τὴν ἐκφράσιν τῶν αἰσθημάτων τούτων ὁμοῦ μὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Φεβρουαρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκ Σύρας, 6 Μαρτίου.

Χθὲς ἐσπέρας ἔφθασεν ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἴόνιον ἐμπορικὸν πλοῖον δι' ἡμερῶν 8. Διηγείται δὲ ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ ὅτι ὁ Σατράπης προητοίμασεν εἰς ἐκστρατείαν καὶ ἐφωδίασε δέκα μεγάλα πολεμικὰ πλοῖα· ἄδηλον δὲ εἰς ποῖον μέρος θέλουν σταλθῇ. Τὰ δὲ τῆς ξηρᾶς στρατεύματα ἐστέλλοντο εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Αἰγύπτου. Γεννήματα ἐφορτόνοντο ἀδιακόπως, καὶ ἐδῶ ἦλθον, ἐντὸς δύο ἡμερῶν, τρία πλοῖα μὲ κριθᾶρι, κοκκία καὶ φακὴν περὶ τὰ 40,000 κοιλὰ, καὶ περιμένονται καὶ ἄλλα.

— Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἀξιοπίστου τινὸς ἐκ Βιέννης.

Ἰδὸν ποῖα ζητήματα προτείνει ἡ Ῥωσσία εἰς τὴν Πόρταν, περὶ τῶν ὁποίων γράφει σημαντικὸν ὑποκείμενον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἄν δὲ καὶ θέλουν φανῇ ὑπερβολικὰ ἴσως, δὲν εἶναι ὁμοῦ ἐν μέρει καὶ ἀπίθανα.

Α'. Τὰ φρούρια Ἑλλησπόντου καὶ Βοσπόρου νὰ κατεδωθῶσιν, καὶ νὰ εἶναι ἡ θαλασσοπολιτεία ἐλευθέρη δι' ὅλα τὰ ἔθνη, ὥστε νὰ ναυτίλωνται ἐπ' ἀδείας τὸν Εὐξείνιον Πόντον, ἀπολαίοντα τὸ ἐμπόριον τῆς Ῥωσσίας.

Β'. Ὅλα τὰ φρούρια τὰ εὐρισκόμενα παρὰ τὸν Δούναβιν νὰ κατεδωθῶσιν, καὶ πολεμικὸν πλοῖον Τουρκικόν, ἢ ἄλλης τινὸς σημαίας, νὰ μὴ ἔχῃ ἐξουσίαν νὰ ταξειδεύῃ τὸν Εὐξείνιον Πόντον, εἰμὴ μόνον τὰ Ῥωσικὰ πολεμικὰ νὰ τὸν ὑπερασπίζονται.

Γ'. Ὅσα φρούρια ἐκυρίευσεν ἡ Ῥωσσία εἰς τὴν Ἀσίαν

ὁμοῦ καὶ ὅλην τὴν Ἀρμενίαν, νὰ τὰ κρατῇ ὡς κτήματά της Δ'. Ἡ Μολδαυία καὶ Βλαχία νὰ μένουν ἐλεύθεροι, ἀ αὐτόνομοι, νὰ διοικῶνται μόναι των ὅπως θέλουν, διδουσαι ἐτήσιον φόρον εἰς τὸν Σουλτάνον κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσάν νην ποιότητα.

Ε'. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες οἱ ἐντὶ Τουρκίᾳ νὰ ζοῦν ἐλευθέρως, νὰ κτίζουν ἐκκλησίας, ἔταν θέλουν, ἀνεμποδίστως, νὰ λαμβάνουν τὰ δίκαιά των, πληρόντες τὰ συνειθισμένα δοσίματα, καὶ ὑπερασπιζόμενοι ἀπὸ τὸν Πατριάρχην, τὸν ὁποῖον θέλει γνωρίσει ἡ Πόρτα ἀνεξάρτητον καὶ ὡς ὑπουργὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὑπερασπιζόμενον ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν.

ΣΤ. Νὰ πληρώσῃ ἡ Πόρτα εἰς τὴν Ῥωσσίαν, διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου, ρύβλια ἀργυρᾶ 600 ἑκατομμύρια. Ἐωσὺν δὲ πληρωθῶσι, νὰ κρατῇ τοὺς τόπους της ἐνέχυρα.

Περὶ Ἑλλάδος οὐδὲν ἄναφέρεται, καθότι θεωρεῖ αὐτὴν χωριστὴν ὑπόθεσιν, εἰς τὴν ὁποίᾳ συμπαράτει μετὰ τῶν ἄλλων δύο Δυνάμεων.

Γράφουν δὲ καὶ ἐξ Ὀδησσοῦ, ὅτι τόσον μεγάλα εἶναι αἱ ἐφετειναι ἐτοιμασίαι τῆς ἐκστρατείας, ὥστε ἐλπίζεται ὅτι θέλει γένη τὸ τέλος τῆς εἰρήνης μετὰ ταῦτα τὰ δραστήρια κινήματά της.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τῶν συνόρων τῆς Σερβίας, 6 Ἰαννουαρίου.

Εἰς ὅλα τὰ παραδουνάδια φρούρια ἐμδῆκαν σημαντικαὶ βοήθειαι. Ἡ τοῦ Βιδδινίου φρουρὰ ἐσύγκειτο πρότερον μὲν ἀπὸ 15,000 πεζικὸν, 4,000 ἵππικόν, καὶ 1,200 πυροβολικόν. Ἀπὸ δὲ τῆς 17^{ης} τοῦ ἐνεστώτος δίδονται σιτηρέσια εἰς 20,000 πεζοὺς, 6,000 ἵππους, καὶ 1,200 πυροβολιστάς. Ἡ Νικόπολις, ἀτείχιττος οὖσα μὲ ὠχυρωμένην ἀκρόπολιν, εἶχε τὴν 20 Νοεμβρίου 6,000 πεζοὺς, 4,000 ἵππους καὶ 400 πυροβολιστάς. Ἀπὸ δὲ τῆς 17^{ης} Δεκεμβρίου διανέμονται σιτηρέσια εἰς 8,000 πεζοὺς, 10,000 ἵππους, καὶ 1,000 πυροβολιστάς. Μέρος τῶν στρατευμάτων τούτων ὑπῆγαν ἐκ Σούμλας, ὅπου ἡ στώανις τῶν ἐφοδίων γίνεταί καθημέραν μεγαλητέρα. Ἡ Σεμενδρία ἔλαβε ἄλλους 2,000 φρουροὺς τὸ Ῥουχτσούκιον 8,500, κτλ. Ἡ τῆς Συλληστρίας φρουρὰ δὲν γνωρίζεται ἐντελῶς, διότι ἐφοδιάζεται καὶ διατηρεῖται διὰ μετακινήσεων ἐρχομένων ἀπὸ τὰ ἐνδότερα, ἐνῷ τὰ ἄλλα φρούρια λαμβάνουν τὰς τροφὰς των διὰ τοῦ Δουνάβεως. Τὰ στρατεύματα ταῦτα περιμένουν τὴν διαταγὴν νὰ περάσωσι τὸν Δούναβιν καὶ νὰ κάμωσιν ἐπιθέσεις. Ἀλλ' ἐλήφθησαν πάλιν παρὰ τῶν Ῥώσων μέτρα ἱκανὰ εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰς συνορευούσας ἐπαρχίας ἀπὸ τὰς ἐπαπειλουμένας εἰσδρομάς.

[Ἐφ. Ἀθηνῶν.]

Ἐκ Βερολίνου, 16 Ἰαννουαρίου.

Οἱ Τούρκοι ἐπεχειρίσθησαν παρὰ τὸν Δούναβιν διαφόρους προσβολὰς, αἵτινες ἀπεκρούσθησαν ὅλαι παρὰ τῶν Ῥώσων μετὰ μεγάλῃς ζημίας τῶν πρώτων. Τὴν 26 τοῦ Δεκεμβρίου 3,000 πεζοὶ καὶ 500 ἵπποι ἐκ τῆς φρουρᾶς τοῦ Γιούργεβου μετὰ 8 κανόνιων προσέβαλον τὴν δεξιὰν πτέρωγα τοῦ στρατοῦ τοῦ φρουρίου τούτου τηρητικοῦ στρατεύματος· ἀλλ' ἀνετράπησαν καὶ ἐδιώχθησαν εἰς τὸ φρούριον ἀπὸ ἐνὸς συντάγματος Κοσάκων, ἡγουμένων τοῦ στρατηγοῦ Σχιρόφ. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἡ φρουρὰ τοῦ Γιούργεβου προσέβαλεν ἐκ νέου, καὶ πάλιν ἀπώσθη χωρὶς τὴν ελαχίστην εἰς ἡμᾶς βλάβην. Τὸ ἐφιππον ἡμῶν πυροβολικὸν ἐπροξένησεν εἰς φεύγοντα τὸν ἐχθρὸν πολλὰ αἰσθητὴν βλάβην.

Τὴν 2 Ἰαννουαρίου τὸ φυλάττον τὰ ὀχυρώματα τοῦ Βαρτσε

Τουρκικὸν σράτευμα, συνεπλάκη μετὰ τῶν προσθοφυλακῶν ὅχι μακρὰν τῆς κώμης Σχιδωσταῖς, καὶ ἀπεκρούσθη μετὰ ἀβύθου.

Ὁ ἐν τῷ Δούναβι στολίσκος ὁ τηρῶν τὴν Συλλήστριαν ὑπερ-
τίθεται ἐν τῷ ᾧ καὶ τὸν παρὰ τὴν Ἰρσόβαν πόρον μας, ὅπου
εἰσέκεται ἱκανὸν ἀριθμὸς περαμάτων καὶ ἄλλων βοηθητικῶν
πλοίων εἰς διάβασιν τοῦ ποταμοῦ.

Ἐκ Βουκορεστίου, 4 Ἰαννουαρίου.

Ἡ εἰδήσις ὅτι οἱ Τούρκοι διέβησαν τὸν Δούναβιν κατὰ
Τούρνον καὶ ἀπέκρουσαν ἐν πεζικὸν Ῥωσσικὸν σῶμα,
αἰνείται ὅτι ἐπιβεβαιοῦται. Λέγεται μάλιστα ἀπὸ τινων
αἰσῶν ὅτι οἱ Τούρκοι ἐτοιμάζονται νὰ διαβῶσι τὸν Δούνα-
βιν μετὰ δυνάμεις σημαντικὰς.

Ἐκ τῶν συνόρων τῆς Μολδαυίας, 9 Ἰαννουαρίου.

Οἱ περὶ τὸ Φοζάνι καὶ Ἰάσιον στρατοπεδεύοντες Ῥώσ-
σοι ἔλαβον τὴν διαταγὴν νὰ ὑπάγουν ὡς τάχιστα πρὸς τὸν
Δούναβιν, καθότι ἐν Τουρκικὸν σῶμα διέβη τὸν ποταμὸν
τοῦτον. Ἐλαβον δὲ καὶ εἰς Ἰάσιον τὴν εἰδήσιν ὅτι πρὸ
τριῶν ἑβδομάδων οἱ Τούρκοι εἶχον δεχθῆ ἐπικουρίαν εἰς
Συλλήστριαν, καὶ ἐπαπείλουν ἀκόμη καὶ ἐκεῖθεν νὰ διαβῶσι
μετὰ δυνάμειν τὸν Δούναβιν.

Μέγα μέρος τῶν ἐξ Ἰαίου ἀπελθόντων Ῥώσων μέλλει,
ὡς νομίζεται, νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὴν μικρὰν Βλαχίαν, διὰ
τὸν φόβον μὴν ἐπιχειρισθῶσι καὶ ἐκεῖθεν κἀμμίαν εἰσευλὴν
οἱ Τούρκοι μετὰ τὴν εἰς Βιδδίνιον ἀφίξιν τοῦ νέου πασᾶ καὶ
τῆς ἐπικουρίας.

Ἐκ τῶν συνόρων τῆς Πολλωνίας, 9 Ἰαννουαρίου.

Τὰ νεώτερα ἐκ Βαρσιβίας γράμματα ἀναγγέλλου, ὅτι
τὸ δυτικὸν Ῥωσσικὸν σράτευμα διοικούμενον παρὰ τοῦ
στρατηγῶ Ὅστιεν Σάκεν ἔλαβε τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ στρα-
τεύσῃ παρευθὺς εἰς μεσημβρίαν.

Ἐκ Παρισίων, 27 Ἰαννουαρίου.

Βεβαιῶται ὅτι τὰ ἐλθόντα χθὲς γράμματα δι' ἐπίτηδες
ταχυδρόμου φανερύνουν ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἔστει-
λεν εἰς τὸν Μέγαν Δεῦκα Κωνσταντῖνον τὴν διαταγὴν τοῦ
νὰ ἐκστρατεύσῃ μετὰ τῶν Πολλωνιακῶν στρατευμάτων καὶ
νὰ καταλάβῃ τὰς ἀνθεντίας.

Ἐκ Βιέννης, 22 Ἰαννουαρίου.

Βεβαιῶται ὅτι ὁ Ῥωσσικὸς στόλος ἐπέστρεψεν εἰς Σε-
βαστόπολιν, καὶ ὅτι ὁ Εὐξείνιος Πόντος ἐπάγῃτε κατὰ τὰ
παράλια. Τοῦ δὲ συμβεβηκὸς τοῦτο ἀπακαθιστᾷ ἀδύνατον τὸν
τοῦ Βοσπόρου ἀποκλεισμόν.

Μετὰ μεγίστης δραστηκότητος ἐργάζονται εἰς τοὺς ἐν
τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ Ῥωσσικοὺς ναυστάθμους, καὶ κατὰ τὸ
ἐρχόμενον ἔαρ μέλλουν νὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν δέκα
πλοῖα, δίκροτα καὶ φριγάται.

Ἐξ Αὐγούστης, 29 Ἰαννουαρίου.

Λέγεται ὅτι ἡ αὐλὴ τῆς Ῥωσσίας διεκήρυξεν ὅτι εὐρί-
σκεται εἰς ἐντελεστάτην ὁμόνοιαν πρὸς τὰς Συμμάχους Δυ-
νάμεις, ἀλλὰ τὰ ἀνάμεσον αὐτῆς καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πορ-
τᾶς ὑπάρχοντα διάφορα δὲν δύνανται νὰ ἐξομαλυνθῶσιν εἰμὴ
ἀπευθείας διὰ συναλλήλων διαπραγματεύσεων.

Τὴν 28 τοῦ Δεκεμβρίου 1828 ἐτελεύτησεν ὁ Καθολικὸς
Πατριάρχης τῆς Ἱερουσαλὴμ Φραγκίσκος Μαρία Φενζή εἰς
προβεβηκυῖαν ἡλικίαν 91 χρόνων.

— Τὴν 5 Ἰαννουαρίου 1829 ἐτελεύτησεν ἐν Βιέννῃ ἡ σύζυγος
τοῦ Πριγκίπου Μέττερνιχ ὑπανδρεύθη πρὸ 18 μηνῶν, ἀπέ-
θανε δὲ τίχτουςα.

— Τὴν 29 Ἰαννουαρίου ἐτελεύτησεν ἐν Ῥώμῃ ὁ Πάπας Λέων
ὁ Δωδέκατος εἰς ἡλικίαν 69 χρόνων. Ἦρξε δὲ τῆς Καθολικῆς
Ἐκκλησίας 5 χρόνους, 4 μῆνας καὶ 13 ἡμέρας.

Ἄρ. 712. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Η ΑΝΤΙ—ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὑπ' Ἄρ. 66 διαταγὴν τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων Γραμματέως ὑπεβλή-
θη εἰς τὴν δίκην τοῦ Θαλασσίου τούτου Δικαστηρίου
ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἰονίου πλοιαρίου τοῦ Γερασίου
Γιακουμέτου κατασχεθέντος τὴν 6 τοῦ παρελθόντος
Φεβρουαρίου 1829 εἰς τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου
ἀπὸ τὰ πλοῖα τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς ἀποκλειστικῆς
μοίρας καὶ

Ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς πλοίαρχος Γεράσιμος Γιακου-
μέτος, κατὰ τὴν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Μέλος
τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου ἀναφορὰν τοῦ Μοιράρ-
χου Χ Φαβρικίου ἐδραπέτευσε μετὰ τοὺς ναύτας του
τὴν ὥραν τῆς κατασχέσεως τοῦ πλοιαρίου του λα-
βὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ναυτικὰ ἔγγραφα του·

Γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος εἰς ὁποῖους ἀνήτ-
κει ὅτι ἡ δικογραφία τοῦ ῥηθέντος πλοιαρίου τοῦ
Γ. Γιακουμέτου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ φορτίου θέλει
ἀλείσει ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τὴν σήμερον.

Τὸ παρὸν θέλει κολληθῇ εἰς τὰς θύρας τοῦ Δι-
καστηρίου τῆς Καθεδρικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ὑγειο-
νομείου καὶ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς
Πόλεως ταύτης.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν ἑκτὴν Μαρτίου 1829.

Γεώργιος Ἀθανασίου.

Λουκάς Ράλλης.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.— Εἰς τὰ πρῶτα ἐκδοθέντα φύλλα
τοῦ τελευταίου Ἄρ. 29 τῆς Γεν. Ἐφ. Σελ. 72, στήλ. 4, στιχ. 29,
στικτίον μετὰ τὸ • Ἰ· ἄλλ. στρατευμάτων. Ἀρχεται δὲ ἡ περι-
δοῦ : • Ἡ πανώλη. — Καὶ Σελ. 73, στήλ. 2, στιχ. 9 καταθε-
διορθωτέον • εὐτυχῶν • εἰς • ἐντυχῶν.